

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

El mercadeig de la Lliga

Tothom recordarà que no fa pas gaires dies fou cridat a Madrid, pel President del Consell, l'ex-ministre d'Hisenda i Proveïments, En Joan Ventosa i Calvell; que la conferència va tenir per objecte — segons les referències donades a la Premsa — canviar impresions respecte a l'actitud en que es col·locaria la minoria regionalista, en discutir-se al Parlament els pressupostos.

En Sánchez de Toca ho sacrificava tot, amb tal d'ajuntar voluntats que li permetin aconseguir el què estèriument varen intentar altres prohoms de la política espanyola.

En Ventosa va tancar-se en el més absolut mutisme; no va voler *soltar prendas* sense consultar prèviament amb el *leader* i *primates* del catalanisme de la Lliga.

No s'ha fet pública encare l'actitud d'en Cambó envers el govern que presideix en Sánchez Toca, i nosaltres, modestos polítics i aprenents de periodistes, podem oferir les primitives de l'actitud dels *lligueros*.

En Cambó ha posat preu als vots regionalistes, i després d'enjós regateig, s'ha tancat trácte. El cap del Govern ha pagat a la bestreta a la Lliga; però també sab que quan se posin a discussió els pressupostos, compta com al·liats seus als regionalistes, els qui, després de fingida oposició convinguda per a despistar a la opinió, votaran amb el Govern.

Tenim seguretat de que no serem desmentits; i, cas d'ésser-ho — sempre hi han *quintos*! — els fets ens donaràn la raó.

La Lliga Regionalista ha fet honor, una vegada més, a la seva peculiar actuació, més mercantil que política, en evidenciar que la seva

flaca ha estat sempre la compra-venuda.

Comprar actes, per a vendre-les al Govern que en doni més.

En Sánchez de Toca, com home rectilinari, ha sapigut, fent justícia, satisfer les aspiracions de la Lliga.

VALLÉS

12 novembre 1919

El imperio de los pedantes

El alcalde de Barcelona, señor Martínez Domingo, regionalista de nuevo cuño, ha sido víctima del contagio de aquella *virtud* cuya paciente parece registrada en favor del casino de la plaza de la Cucurulla.

En ocasión del reciente conflicto social suscitado en Barcelona, y con motivo de haber presidido el alcalde de la ciudad condal un comité mixto de patronos y obreros, con facultades para buscar solución a tan magnifico problema, dice enfáticamente el alcalde hoy regionalista y ayer conservador datista:

«Me felicito de que el primer caso que se da en España, en que la primera autoridad local presida una comisión mixta para resolver cuestiones sociales, sea Barcelona...»

Siempre se exagera! Pero esta vez el señor Martínez Domingo se excedió, sin darse cuenta, y sólo así puede hallarse disculpa. ¡Vaya un mareo, el del alcalde de Barcelona, cuando llegan las seis de la tarde!

En Granollers — y tenemos la convicción de que en muchas otras poblaciones y en no pocas ciudades se habrá hecho lo propio, — el alcalde señor Montañá ha presidido infinitud de reuniones de comités mixtos patronal y obrero, con facultades para tratar y resolver cuantas cuestiones hanse suscitado entre el capital y el trabajo; y es más, todos ellos se han resuelto satisfactoriamente, sin que en un solo caso se haya producido huelga.

Y es que el señor Montañá, ni está endiosado, porque no es de la Lliga, ni a las seis de la tarde siente mareo alguno, ya que el trabajo en Granollers no fatiga ni hace perder la cabeza.

La nota del día

Ho és, sense dubte, l'admirable discurs, pronunciad en ocasió d'un banquet polític, pel Comte de Romanones, en el qual, en forma clara i precisa, molt al revés de com s'expresa-

ssen moltes vegades els caps de grups polítics, s'ha declarat partidari entusiasta de l'alliança d'Espanya amb els aliats, i d'una manera singular amb la nostra veïna i germana de raça, la nació francesa.

Com a punt culminant de la seva argumentació, sobressurt la necessitat de que Tànger sigui espanyol, i el comte refusa el que aquesta possibilitat pugui venir per altre camí que no sigui el d'una efusiva cordialitat entre pobles germans, entre els quals se celebren els seus progresos i es fa qüestió comú de les particulars conveniències.

Indubtablement, si Espanya necessita Tànger, el camí indicat per l'il·lustre polític és l'únic pràctic i mancat absolutament de perills, evitant a l'ensams, el que les ambicions d'un determinat i potent partit polític francès continui veient en aquest problema un perjudici per als seus interessos, ja que Tànger espanyol, i essent un fet l'alliança preconitzada i defensada per l'ex-President, les dos nacions podríen aventurejar-se igualment de la europeització d'aquella hermosa ciutat i el seu *interland*.

El último monólogo de Cambó

«El Liberal» de Barcelona, en su edición de la noche del día 4 del corriente, publica un interesante artículo del fabricante de ésta, don J. Torras Camarasa, que por su interés y palpitante actualidad, reproducimos gustosísimos.

He aquí el trabajo del señor Torras Camarasa:

«El señor Cambó, sobre el alambre del equívoco y con su traje de equilibrista, representó el día 1 de noviembre un monólogo en el Palacio de la Música Catalana, titulado «La crisis social de Cataluña».

El tema es de oportunidad; pero aunque quiso dar al acto ambiente de una conferencia, no fué más que un inocente y vulgar mitin.

Cambó no habló, ni discursó; Cambó sólo vomitó palabras y más palabras contradiciéndose a cada paso, sin saber a donde iba.

Pretendió tocar el problema social de manera que no dañara a los intereses de los patronos, ni ponerse enfrente de las aspiraciones de los obreros.

Toda su charla fué un continuo tejer y destajar.

Censuró a los patronos con palabras duras y provocativas.

Dijo que el patrono catalán o es un soberbio o un infeliz.

Que los patronos obran injustamente con sus obreros.

Que a pesar de las peticiones del Centro